

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 5 kwietnia 2019 roku w sprawie z powództwa I. F. przeciwko M. K. o zapłatę, Sąd Rejonowy w Brzezinach zasądził od M. K. na rzecz I. F. kwotę 11.000 złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 13 grudnia 2017 r., oddalił powództwo w pozostałej części i zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 2211,32 złote tytułem zwrotu kosztów procesu.

Apelację od tego rozstrzygnięcia złożyła pozwana zaskarżając wyrok w części – w zakresie punktu 1 i punktu 3 sentencji.

Skarżąca zarzuciła naruszenie przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na wynik sprawy tj. art.233 § 1 kpc – poprzez przyjęcie, iż powód zawarł umowę, na podstawie której dokonywano naprawy ciągnika rolniczego z pozwaną M. K. reprezentowaną przez Z. P., w sytuacji, gdy umowa ta została zawarta przez powoda I. F. ze Z. P.,

sporządzenie uzasadnienia wyroku w sposób, który uniemożliwia poznanie motywów, dla których Sąd Rejonowy w Brzezinach uznał, że świadek T. B. wykonywał polecenia Z. P., na skutek niedokończenia na stronie drugiej uzasadnienia wyroku zdania rozpoczynającego się od słów „Wynika to również”.

Skarżąca zarzuciła również naruszenie przepisów prawa materialnego:

- tj. art. 97 kc – poprzez niewłaściwe zastosowanie, bowiem Z. P. nie należał do kategorii osób czynnych w lokalu przedsiębiorstwa, umowa nie została zawarta w lokalu przedsiębiorstwa, a powód nie miał zamiaru korzystać z usług przedsiębiorstwa pozwanej;

- art.471 kc – poprzez niewłaściwe zastosowanie bowiem nie zostały spełnione przesłanki odpowiedzialności odszkodowawczej kontraktowej – powód nie poniósł

szkody majątkowej.

W związku z tym skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu w postępowaniu przez Sądem pierwszej i drugiej instancji.

Powód wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie od pozwanej na jego rzecz kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja pozwanej jest zasadna.

Na wstępie wyjaśnić należy, że niniejsza sprawa była rozpoznawana w postępowaniu uproszczonym, w związku z czym Sąd Okręgowy na podstawie art. 505¹⁰ § 1 i § 2 k.p.c. orzekł na posiedzeniu niejawnym w składzie jednego sędziego. Zaznaczyć także należy, że w postępowaniu uproszczonym zgodnie z art. 505⁹ § 1¹ k.p.c. apelację można oprzeć tylko na zarzutach naruszenia prawa materialnego przez błędną jego wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie, bądź naruszenia przepisów postępowania, jeżeli mogło ono mieć wpływ na wynik sprawy. Natomiast w myśl art. 505¹³ § 2 k.p.c. jeżeli sąd drugiej instancji nie przeprowadził postępowania dowodowego, uzasadnienie wyroku powinno zawierać jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa.

W pierwszej kolejności należy uznać za zasadny zarzut naruszenia przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na wynik sprawy w postaci art.233 § 1 kpc poprzez przyjęcie, iż powód zawarł umowę, na podstawie której dokonywano naprawy ciągnika rolniczego z pozwaną M. K. reprezentowaną przez Z. P., w sytuacji, gdy umowa ta została zawarta przez powoda I. F. ze Z. P.. Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że powód w momencie zawierania umowy o naprawę ciągnika nie miał nawet świadomości, że pozwana prowadzi w nieruchomości działalność gospodarczą. Powód zawarł umowę o naprawę ciągnika ze Z. P., bowiem już wcześniej Z. P. naprawiał

powodowi ciągnik. Dowodem na tę okoliczność jest fakt, że powód początkowo wezwał na piśmie Z. P. o naprawienie szkody wynikłej z niewłaściwego naprawienia ciągnika, a w swoich zeznaniach stwierdził, że pozwaną widział tylko dwa razy na podwórku. Okoliczności te wskazują, że powód nie mógł traktować Z. P. jak osobę reprezentującą pozwaną w miejscu prowadzenia przez nią działalności gospodarczą, bowiem nie miał świadomości, że pozwana prowadzi w tym miejscu działalność.

Dlatego za zasadny należy uznać zarzut naruszenie przepisów prawa materialnego w postaci art. 97 kc poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, bowiem Z. P. nie należał do kategorii osób czynnych w lokalu przedsiębiorstwa, a umowa nie została zawarta z pozwaną w imieniu której działał Z. P. lecz ze Z. P..

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy, na podstawie art. 386 § 1 kpc zmienił zaskarżone orzeczenie w ten sposób, że oddalił powództwo i na podstawie art. 98 kpc orzekł o kosztach postępowania. O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 kpc.